

Kur'ân'ın cihat-ı sittesinin şeffaf ve parlak olması, ne demektir?

Cihat-ı sitte, altı cihat demektir. Bir şeyin üst, alt, sağ, sol, ön, arka olmak üzere altı ciheti vardır. Bu altı cihetin hepsi parlak ve şeffaf ise artık onda hiçbir şüphe ve tereddüt yeri kalmaz.

Üstü **“sikke-i i'câz”** ile parlamaktadır. Kur'ân'ın sadece lafzındaki belagatına bile nazire getirilememesi, bir tek suresinin dahi mislinin ortaya konulamaması bu parlaklığı açıkça gösterir.

İkinci parlaklık, altında **“burhan ve delil”**lerin bulunması ve her bir davasını bu delillerle teyid etmesidir. “Nokta-i istinadı”nın vahiy olması onun bir başka parlaklığıdır.

Kendisine tabi olan ve hükümleriyle amel edenleri iki dünya saadetine kavuşturması ayrı bir parlaklıktır.

Hükümlerine esas olan delil ve burhanların selim akıllarca kabul edilmesi Onun bir başka parlaklığıdır. Öldükten sonra dirilmeye, yer küresinin kışın öldükten sonra baharda dirilmesinin delil olarak zikredilmesi bunun en güzel bir örneğidir.

Kur'ân'ın hükümlerinin doğruluğuna vicdan da şahittir. Her vicdan itaatın güzel, isyanın çirkin olduğunu, adaletin güzel zulmün çirkin olduğunu, sıdkın güzel yalanın çirkin olduğunu ve nihayet imanın güzel, küfrün çirkin olduğunu bilir ve bunlara şahadet eder.

Kur'ân'ın içi **“hidayet-i Rahmâniye”**dir. İman hakikatlerinden, ferdî ve içtimaî hayatımızın meselelerine kadar her hususta, en doğru rehber Kur'an ayetleridir. Onun dışındaki bütün yollar dalâlettir, sapıklıktır.

“Hâlis envâr-ı îmâniye” ancak Kur'ân'dan ders alınabilir ve onda bulunabilir. İman hakkındaki bütün yanlış düşünceler ve batıl itikatlar *“halis olma”* vasfından uzaktırlar.

İşte, böyle bütün yönleri nurlu ve parlak olan Kur'ân'ın meyveleri bütün evliya ve asfiyadır ve onların izinde giden, onlardan ilim ve feyz alan bütün müminlerdir.

Bu maddelerin açılımı bütün İslâmî ilimlerdir. Burada sadece birer madde olarak zikredilmişlerdir.